

ÚJ ÚTON

XXXXIII. ÉVFOLYAM

2018. JÚNIUS

363. SZÁM

Free Magyar Reformed Church
of San Francisco & Vicinity

TRIANON

Így szólt hozzám az ÚR
igéje: Te emberfia, fogj
egy fadarabot, és írd rá:
Ez Júdáé és a hozzá
tartozó izráelieké. Azután
fogj egy másik fadarabot,
és arra ezt írd: Ez

Józsefé, azaz Efraimé,
és az egész hozzá
tartozó Izráel házáé.
Illeszd őket egymáshoz
egy fává, hogy
eggyé legyenek a
kezedben! Ha majd ezt
mondja neked néped:
Magyarázd meg, hogy

mit jelent ez! Akkor így felelj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kezembe fogom Józsefnek, azaz Efraimnak és Izráel hozzá tartozó törzseinek a fáját, hozzáillesztem Júda fájához, egy fát csinállok belőlük, és eggyé lesznek a kezemben. Amikor szemük láttára kezedben lesznek azok a fadarabok, amelyekre írtál, így beszélj hozzájuk: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kihozom Izráel fiait a népek közül, bárhová kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját földjükre. Egy néppé teszem őket abban az országban, Izráel hegyein, és egy király fog uralkodni mindnyájuk fölött. Nem lesz többé két nép, és nem szakadnak soha többé két királyságra. Nem teszik magukat többé tisztátalanná förtelmes bálványszobráikkal és sok vétkükkel. Megszabadítom őket minden vétküktől, mert elpártoltak tőlem, és megtisztítom őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.

Ezékiel 37:15-23

Minden nemzet történelmében vannak olyan események, melyekre örömmel, büszkeséggel, boldogan emlékezhet vissza az utókor. De vannak keserű fájdalmat, szomorúságot előidéző történelmi pillanatok is.

A felolvasott Ige Isten választott népnek, a zsidóknak egyik leggyötrelmesebb időszakáig repít vissza bennünket lélekben. A Krisztus előtti VI. század elevenedik meg előttünk, azon belül is a babiloni fogság. A korábban két részre szakadt Isten népe elveszítette önállóságát, a Babiloni Birodalom kegyetlenül leigázta, uralma alá tiporta Izraelt. Romok, halottak, fogság jellemezte ezt a korszakot. Isten népének tagjai azonban nemcsak egymástól távolodtak el, nemcsak hazájuktól kerültek messze, hanem Istentől is elszakadtak. A prófécia

bálványimádásról, sok vétekről, Isten törvénye iránti engedetlenségről tesz említést, mint a nagy baj okairól.

Ha Igénket megvizsgáljuk, akkor rátalálunk az Isten által kínált és nyújtott megoldásra. "Egyé lesznek a kezemben" - mondja az Úr. Két örömhír hallható ki ebből a mondatból. Először is az, hogy Isten kézbe veszi az Ő népének sorsát. "Majd én kezembe veszem a dolgok irányítását" - szokta mondani az ember elbizakodottan. Ebből azonban még nem biztos, hogy lesz jó megoldás. De ha Isten kezébe veszi egy ember, egy közösség, egy nép sorsát, abból bizonyosan áldás, szeretetteljes közösség származik. A második örömhír abban van, hogy Isten egyé teszi azokat, akiket kezébe vesz. A két fadarabnak egymáshoz illesztése, egyé tétele Isten kegyelmes munkáját szemlélteti. Ő képes közösséget munkálni azok között is, akiket a bűn, a hitetlenség, a szeretetlenség elválasztott, elszakított egymástól.

Az Igéből látnunk kell azt is, hogy Isten nem az ember nélkül akar cselekedni. Felhasznál bennünket, emberi teremtményeit is. "Legyenek egyé a kezében" - kap utasítást a jelképes cselekményre a próféta. Ez valóságos szolgálat, mely azon túl, hogy Isten a munkatársának tekinti az embert, jelent még valamit. Az illesztés fogalma a pontos, közvetlen egymáshoz igazítást jelenti, amely türelmet, figyelmet, időt igényel. Nem egyszerű művelet. Ami eltört, ami elszakadt, azt nagyon nehéz pontosan egymáshoz illeszteni. Isten meg akarja tanítani az Ő szolgáit az illesztés művészetére.

Testvérek! A magam részéről erős párhuzamot érzek a felolvasott Ige és a magyar nemzet állapota kapcsán. 1920. június 4. feketebetűs nap a magyar nép életében. Az ország lakosságának és területének jelentős részét elcsatolják tőlünk. A világ történelmében túlzás nélkül állítható - példátlan módon megcsonkítanak egy országot, éppen a mienket. Ennek pedig immár éppen 96 esztendeje.

Mit gondoljunk mi erről? Sokan, sokfélét gondolnak, írnak és mondanak erről ezekben a napokban. A magam részéről szeretném felolvasni A Kárpát-medencei Magyar Református Generális Konvent Nyilatkozatát, melyet 2010. május 27-én Komáromban fogadtak el egyházi illetékeseink a trianoni döntés 90. évfordulóján:

"A hit erejével elhordozni, de nem elfelejteni - a magyarság számára ez a feladat adatott a trianoni békeszerződés kilencvenedik évfordulóján. Mi, magyar reformátusok sohasem mások ellen, hanem mindig önmagunkért és megmaradásunkért szólunk. Trianon igazságtalan, generációkon átívelő, nemzeteket, embereket, családokat megnyomorító békediktátum. Mind a mai napig feszültté teszi nemcsak a magyar, hanem a Kárpátmedencében élő összes nemzet életét, egymáshoz való viszonyát is. Trianon Európa gyermeke, olyan történelmi örökség, amelyet közösen kell hordoznunk, Kárpát-medencei népeknek. Három generáció elmúltával meg kell tanulnunk úgy együtt élni történelmünk e megrázó valóságával, hogy az új európai rend alapjain állva a megosztottságot meghaladó és a határokon átívelő közös jövőt kell építenünk. A Trianonban kijelölt határok nemcsak fizikai értelemben okoztak szakadást, hanem lelkiileg is megosztották a magyarságot. Szemléletes példa erre a 2004. december 5-i népszavazás fájdalmas üzenete. Az érdektelenség és pártpolitikai érdekek szülte elutasítás felszakította a régi sebeket. 2009. május 22-én a magyarországi, kárpátaljai, délvidéki, erdélyi és partiumi részegyházak Debrecenben aláírták a Magyar Református Egyház Alkotmányát. Ezzel a lépéssel, közel húszévi fáradkozás után, mi, magyar reformátusok évszázados közösségünket juttattuk kifejezésre. Egységünk újból kimondása hálaadó ünnep, mely egyúttal felelősség is: úgy kell szolgálunk az egységet, hogy az mintául lehessen az egész nemzet számára. Ezért fontos, hogy kiteljesedjen a Magyar Református Egyház egysége, és erősödjön a határokon átívelő összefogásunk. Ezzel is arról a reménységről teszünk tanúságot, hogy Isten mindeneket megbékéltető kegyelme Krisztusban hatalmasabb minden ember okozta békétlenségnél és szétszakadozottságnál. A történelem Urának sebeket gyógyító kegyelmében és erejében bízunk. A ma élő református keresztyének történelmi felelőssége, hogy élettel töltsék meg a Magyar Református Egyház adta kereteket, a fájdalom, szomorúság és harag helyett gyógyulást, örömet és békességet vigyenek a trianoni határokon belülré és kívülré egyaránt. Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!"

A határokon átívelő összefogást meghirdető Magyar Református Egyház hozzáállása és példaadása szerintem példaértékű. Sikerült felmutatnunk egyházilag azt, hogy mit is gondolunk az egység és az összetartozás fogalmain. Tényleg példa lehet ez az egész nemzet előtt.

A felolvasott Ige arról is szól, hogy a zsidó nép számára az egyetlen jó megoldás odatenni életüket és nemzetüket az Isten kezébe. A választott nép tragikuma az, hogy sokszor nem sikerült ez nekik. Nem az Isten kezébe akarták ők tenni életüket, hanem saját kezükbe akarták venni az irányítást. Ez pedig sok szomorú eseményt hozott és hoz magával. Hitem szerint a magyar nemzet egyik legfontosabb kérdése is ez: oda merjük-e tenni nemzetünk sorsát az Isten kezébe? Isten ugyanis, bár a világ Ura, mégsem tolakodó személy. Ha nem kérünk belőle, Ő hátrább lép, de ha közeledünk Hozzá, Ő is közeledik hozzánk. Nem a mi akaratunk ellenére szeretne egyé tenni, egyé formálni bennünket, hanem csakis a beleegyezésünkkel és a közreműködésünkkel. A magyar parlament a nemzeti összetartozás napjává tette június 4-ét. Ez egy nemes gondolat, ugyanis minden különbözőségünk ellenére is összetartozunk. A magyarságunk összeköt bennünket. Így aztán nem lehet csupán egy nap az életünkben évről évre, hanem napról napra ezen kell munkálkodnunk. Aki ennek lényegességét és értelmét nem látja, az gondoljon bele a külhonba szakadt magyar honfitársaink helyzetébe. Mit mondanak például Romániában az erdélyi honfitársainkra? Piszkos magyarnak vagy bozognak hívják, ami hazátlant jelent! És mit mondanak rájuk nagyon sokszor Magyarországon? Lerománozzák őket! Használhattam volna más, keményebb jelzőt is, de a lényeget szerintem mindenki érti.

Nemrég olvastam egy emailt, mely Böjte Csaba szerzetes gondolatait tartalmazta a kettős állampolgárságról. Nem az egész levelet, csak egy részét hadd idézzem most: *"Hiszem, hogy nem a határok tologatása a megoldás számunkra, hanem a testvéri szeretetben, becsületes munkában való egymásra találás. Úgy gondolom, hogy elég nagy ez a szép Kárpát-medence, hogy otthont adjon az itt élő népeknek. Nekünk nem egymástól kell elvegyük a betevő falatot, hanem vállal a váll melletti kemény munkával kell azt mindannyiunk számára megteremtünk. Hiszem, hogy együtt könnyebb és eredményesebb is az az útkeresés, a munka, mely családjaink életét tovább tudja vinni az új évezredben. Hiszem, hogy a kétezere éve közénk jött betlehemi kisded képes akkorára tágítani szívünk, melyben elfér a népünk, nemzetünk iránti őszinte szeretet, és a szülőföldünk iránti ragaszkodás, de a velünk együtt élő nemzetek iránti lojalitás is. Így, mi a Trianon után kisebbségbe szakadt magyarok élő hidak lehetünk, s nem falak, melyek elválasztanak, vagy hideg vas ékek, melyek széthasogatnak népeket, országokat. Mindezek tudatában szeretnénk megköszönni a bennünket szerető, segítő anyaországi testvéreinknek a lehetőséget, a kettős állampolgárságról szóló hatalmas kaput, melyen keresztül felemelt fővel beléphetünk egymáshoz. Szeretnénk együtt imádkozni, hogy ez a szép, tiszta szívek vágyából megszületett lehetőség valósággá váljon. Azt szeretnénk kérni imáinkban, hogy a kettős állampolgárságról szóló törvény az acsarkodó, múltó világ végét jelentse, és egy új testvéribb, reményteli világ alapköve legyen."*

Lehet nem érteni, vagy félreérteni ezeket a sorokat? Aligha! Mert nem szorulnak magyarázatra ezek az egyértelmű sorok!

Hiszem, hogy nincsenek véletlenek, ezért azt mondom, hogy nem véletlenül olvastam egy erdélyi gyülekezet honlapját böngészve egy kiírást: ÖSSZEFOGÁS HAZA. Egy nagy csúrt alakítottak át közösségi házzá. A homlokzaton nagybetűs felirat hirdette: ÖSSZEFOGÁS HÁZA. Hirtelen, első látásra így olvastam a feliratot, hogy: ÖSSZEFOGÁS HAZA. Elgondolkodtam, hogy csak egy egyenlőségjel kellene a két szó közé, és felkiáltójel a végére, valahogy így: ÖSSZEFOGÁS = HAZA!, hogy itt és odahaza is sok ezer példányban, útjelző táblaként lehessen kitenni mindennapos olvasmányoknak, intelemnek, gondolatébresztőnek!

Mit üzen nekünk ez a néhány sor? Azt, hogy ébredj magyar, mert a haza összefogást jelent. Összefogást mindabban, ami jó, ami előrevisz, ami épít. Rajtunk a sor! Mi, magyarok is egymásra vagyunk utalva, éljünk akár a határokon kívül, akár a határokon belül. Egy kultúra, egy nyelv, egy történelem és egy erőforrás vagyunk. S hogy együtt sokkal több az esélyünk a sikerre, mint szétszabdalva határok, ideológiai megosztottságok, pártérdekek mentén. Nem cél egyneművé, egyvéleményűvé válnunk, de jó, ha minden különbözőségünk a nemzeti egységen alapul.

Az ige hirdetés utolsó gondolataként álljon itt a parlament által megfogalmazott, a Trianonra emlékező törvény egyik kulcsmondata, mely így hangzik: Isten a történelem Ura! Tudom, sokan nem fogadják el ezt, nem így gondolkodnak. Ám én meggyőződéssel állítom, hogy a múlt sebeit nem az idő, hanem csak Isten gyógyíthatja be - ha engedjük. Ha ugyanis Isten kezébe tesszük életünket, nemzetünk jövőjét, akkor magyar a magyarnak kezét nyújt, testvért lát egyik magyar a másikban, átélhető lesz a nemzeti összetartozás és reményteljes lesz a jövő. Kívánom, hogy az Isten kezében legyünk egyek mi, magyarok, tudva, hogy ez nem

passzivitást jelent, hanem a nemzeti összetartozás munkálását kéri egyen-egyenként mindnyájunktól azon a helyen, ahová állított az Isten bennünket: a családukbán, a munkahelyünkön, a gyülekezetünkben, a városunkban, országunkban. Ámen.

Katona Béla lelkipásztor

Trianon: házi őrizetben tartották a magyar béke delegációt

A győztes antanthatalmak - elsősorban Franciaország nyomására - minden racionális érvet félresöpörve az ország példátlan mértékű megcsonkításáról döntöttek. A diktátumot felsőbb utasításra két teljesen súlytalan kormánytisztviselő, Bernárd Ágoston munkaügyi miniszter és Drasche-Lázár Alfréd államtitkár írták alá a La galérie des Cotelles díszes oszlopai között. Az ország súlyos megcsonkításához hosszú és ellentmondásoktól sem mentes folyamat vezetett.

Aki szelet vet, vihart arat

1916. november 21-én elhunyt Ferenc József osztrák császár és magyar király. Utóda, IV. Károly trónra lépése után az egyik legelső intézkedésével a kialakult súlyos válság orvoslására, 1917 májusára összehívta az ausztriai parlamentet.

Az Osztrák-Magyar Monarchia az 1914. július 28-i Szerbiához intézett megmondatlan hadüzenetével semmiféleképpen sem akarta a "nagy háború" kirobbantását, amire Ferenc József - az uralkodó szülőkörűsége miatt - nem is számított.

Bécs Szerbia megbüntetésével csupán szelet kívánt vetni, ám végül súlyos, a régi világ hajójának elsüllyedését okozó vihart aratott.

Ferenc József halála idején a háború elhúzódása miatt már kiéleződtek a szociális feszültségek, a feltartóztatatlannak tűnő politikai erjedés pedig aktivizálta az 1867-es

osztrák-magyar kiegyezéssel elégedetlen nemzetiségi vezetőket, akik egyre merészebb követeléseket fogalmaztak meg a Monarchia jövőjével kapcsolatban.

Az 1917. májusi parlamenti ülésen megjelent nemzetiségi képviselők, elsősorban a csehek, a horvátok, és a ruszinok (ukránok) egységesen a Monarchia föderalizálást követelték az uralkodótól. A cseh és horvát képviselők elképzelése szerint Horvátország Magyarországtól elszakadva a föderáción belüli délszláv egység magjává vált volna, a csehek pedig a szlovákokkal egyesülve képzeltek el egy másik föderatív országot.

Növekvő étvágy az "agresszív" magyarokkal szemben

Az emigráns cseh politikusok, Tomas G. Masaryk, valamint Eduard Benes, továbbá a horvát Ante Trumbic és Franjo Supilo még ennél is radikálisabb álláspontot képviselt: az ő programjukban a Monarchia teljes dezintegrációja, és annak helyén független, önálló nemzeti államok létrehozása vált a legfőbb politikai céllá.

Az emigráns cseh politikusok étvágya hónapról hónapra nőtt: az "agresszív" magyarokkal szembeni biztonsági érdekekre hivatkozva Kárpátalját és a teljes Felvidéket a leendő csehszlovák államnak követelték, sőt, Benes az 1916-ban kiadott "Pusztítsátok el Ausztria-Magyarországot!" című politikai röpiratában egy, a Dunántúlt kettévágó, Pozsonyt és Zágrábot összekötő, úgynevezett szláv korridor megvalósítását is szükségesnek tartotta.

A csehekhez és a horvátokhoz képest - szemben a népszerű vélekedéssel - a román emigráció sokkal passzívabban viselkedett, és csak az összeomlás hónapjaiban, 1918. szeptemberében alakította meg a párizsi székhelyű Román Egység Nemzeti Tanácsát, amelynek vezetője, Octavian Goga az 1916-os bukaresti szerződés szellemében követelte az összes, úgynevezett román terület egyesítését, beleértve ebbe Erdély magyar lakta részeit is.

(Az 1916. augusztus 17-én aláírt titkos bukaresti megállapodással Románia arra vállalt kötelezettséget, hogy a központi hatalmaknak hátat fordítva szembefordul a Monarchiával, cserébe az antant pedig Romániának ígérte Erdélyt, Bukovinát, és a Bánságot is.)

Az antant jó ideig nem akarta felszámolni a Monarchiát

Az Osztrák-Magyar Monarchia teljes felosztását szorgalmazó törekvéseket a nyugati antanthatalmak egészen 1918 áprilisáig nem támogatták. A brit kabinet a bismarcki realpolitika jegyében hosszú ideig kitartott a Monarchia megőrzése mellett, a "dél-kelet európai erőegyensúly" fenntartása érdekében.

Őfelsége kormánya, a londoni kabinet 1918. január 4-i határozata szerint a szövetséges hatalmak "jogos igényeinek" kielégítése után Ausztria-Magyarországot olyan helyzetben kell megtartani, hogy az képes legyen a jövőben is a "balance power", azaz az erőegyensúly biztosítására a térségben.

Eleinte Thomas Woodrow Wilson, az Egyesült Államok elnöke sem támogatta a Monarchia felosztását.

Az amerikai elnök az 1918. január 8-án közzé tett, és a háború utáni rendezés alapelveit meghirdető 14 pontjában az Osztrák-Magyar Monarchia megszüntetésével szemben csupán a nemzetiségeknek biztosítandó széleskörű autonómia mellett szállt síkra.

IV. Károly király felismerve, hogy Amerika hadba lépése után a központi hatalmak számára végleg elszállt a fegyveres győzelem esélye - nem kis részben felesége, az erélyes Zita császárné hatására -, titkos különbéke-tapogatásokba kezdett a francia kormánynál.

A béketapogatózások már 1917 tavaszán elkezdődtek, ám csak nagyon vontatottan haladtak, annak ellenére is, hogy Károly titkos nyilatkozatával elvi beleegyezését adta a franciák egyik legfőbb követeléséhez, Elzász-Lotaringia Németországtól való elcsatolásához.

A helyzetben csak akkor állt be éles fordulat, amikor 1918. elején az antant számára hirtelen és drámai módon megromlott a hadi helyzet.

Csúfos kudarcba fullad IV. Károly elvetélt különbéke-kísérlete

A cári Oroszország összeomlása után az 1917 őszi puccsal hatalomra került bolsevikok Lenin elhatározására, 1918. március 3-án különbékét kötöttek a központi hatalmakkal.

A breszt-litovszki különbéke lehetővé tette, hogy a császári Németország a keleti fronton addig lekötött haderejének jelentős részét átcsoportosítsa nyugatra, ahol egy mindent eldöntő offenzívát tervezett megindítani az antant erői ellen 1918 tavaszán.

Clemenceau a Franciaországot fenyegető súlyos veszély hatására a IV. Károlynak címzett titkos üzenetében arra az esetre, ha Ausztria-Magyarország kiugrik a német szövetségből és különbékét köt az antanttal, garanciát ígért a Monarchia fennmaradására.

Ám IV. Károly birodalmi külügyminisztere, a kétkulacsos és németbarát Czernin gróf önhatalmúlag nyilvánosságra hozta Clemenceau levelét, ami hatalmas botrányt okozott, és roppant kellemetlen helyzetbe hozta a francia miniszterelnököt.

Ez volt az a végső pont, amikor Clemenceau elhatározta, hogy bosszút áll és szétrombolja a Monarchiát. Ehhez azonban még azt is hozzá kell tenni, hogy 1918 áprilisára nyilvánvalóvá vált a többi antanthatalom számára is, hogy Károly nem ura a saját akaratának, és a Monarchia politikáját lényegében II. Vilmos német császár határozza meg.

Az antantszövetségesek ekkor döntötték el végleg az Osztrák-Magyar Monarchia teljes felosztását.

Ennek hatására az 1918. április 9. és 11. között Rómában megtartott kongresszuson a Monarchia nemzetiségeinek emigráns vezetői is egy olyan zárónyilatkozatot fogadtak el, amelyben már a Monarchia népei nemzeti és politikai egységének megteremtését, valamint a teljes gazdasági és politikai önállóság megteremtését tűzték ki célul.

Ezzel gyakorlatilag a különbéke és a Monarchia valamilyen formában való fennmaradásának esélye is végleg megszűnt.

Sikerült lelepleznünk a magyar oligarchia valódi lényegét

A németek nyugati veresége 1918 ősziére betetőzte a központi hatalmak egyre jobban elmélyülő katonai-politikai válságát. Az osztrák-magyar haderő az 1918. november 3-án aláírt padovai fegyverszüneti megállapodással letette a fegyvert, nyolc nappal később, november 11-én pedig hivatalosan is megszűnt a Duna menti birodalom, az Osztrák-Magyar Monarchia.

A győztes hatalmakkal a de jure függetlenné vált Magyarország hivatalosan már 1919 januárjában elkezdte a béketárgyalásokat.

Magyarország pozíciói az 1918. november 13-i viszonylag még kedvező belgrádi demarkációs egyezmény megkötése után folyamatosan romlottak.

Az uralkodó, IV. Károly egyik utolsó közjogi aktusával miniszterelnökké kinevezett Károlyi

Mihály regnálása következtében, majd az 1919. március 21-én hatalomra jutott Tanácsköztársaság korántsem dicsőséges 133 napja miatt Magyarország tárgyalási pozíciói 1919 végére drámaian megromlottak.

Károlyi erélytelen és l'art pour l'art jellegű kormányzása, valamint Kun Béla és a kommunisták puccsszerű hatalomátvétele kiváló muníciót szolgáltatott Magyarország legnagyobb ellensége, Eduard Benes számára ahhoz, hogy a párizsi "békecsinálók" köreiben tovább folytassa az ország teljes megsemmisítését célzó aknamunkáját.

"A Szent István egykori koronájához tartozó területek uralkodó osztályai által képviselt magyar népet minden szövetséges egyöntetűen a világháború legfőbb segítőjének, ha ugyan nem az első számú felelősének tartja. A magyarok már a háború előtt is azon mesterkedtek, hogy a propaganda minden eszközével elkendőzzék a korábbi magyar kormány és főleg bizonyos arisztokrata kormánykörök tetteit. Ám mindezek ellenére a háború folyamán sikerült lelepleznünk a magyar oligarchia valódi lényegét, valamint Magyarországon a háború előtt és alatt uralkodó valódi állapotokat. Az egész világ elborzadt ezeknek a tősgyökeres mongol politikai viszonyoknak a láttán, és megértette, hogy a háborút nem egyedül az egykori Osztrák-Magyar Monarchia végzetes politikája robbantotta ki, hanem sokkal inkább Budapesten, mint Bécsben készítették elő" - egyebek közt így vádaskodott teljesen alaptalanul Benes a párizsi békekonferencia plénuma előtt, 1920. február 26-án.

Egy brit újságíró lép elő a gyűlöletkórus karmesterévé

A magyarság elleni gyűlölködés nyilainak szórásában Benes kiváló propagandistára akadt Robert William Seton-Watson skót származású brit publicista és történész személyében.

Seton-Watson, akit a 20. század elején az Osztrák-Magyar Monarchia és a délkelet-európai térség legkiválóbb szakértőjének tartottak Angliában, ezt a fajta befolyását felhasználva, fontos szerepet játszott az országcsönkítő trianoni diktátum alapelveinek megfogalmazásában.

Seton-Watson többek közt ezt írta a magyarokról: "A magyarok csakugyan ázsiaiak... a nem magyar nemzetiségek a civilizált Európában példa nélkül álló elnyomó politika áldozatai a magyarok által."

".....Céлом [...] azon honfitársaim meggyőzése, akik hajlamosak Britanniát a magyar klikk iránti szimpátia mellett kötelezni el, s ezzel elősegíteni a Habsburg-monarchia pusztulását és egy európai tűzvész kirobbanását. Be akarom bizonyítani nekik, hogy a magyar szabadság csak legenda, legföljebb a magyarokra vonatkozik, de még ők is csak akkor részesülnek belőle, ha nem teszik magukévá a szocializmus vagy a munkásság ügyét. Amit a magyar uralkodó osztályok képviselnek, az anatómiát jelent a mi országunk fölvilágosodott politikusai számára, legyenek azok konzervatívok, liberálisok, munkáspártiak vagy nacionalisták."

Mindez Clemenceau bosszúvágyával, valamint az utódállamok egyre szemérmertlenebb mohóságával, és az etnikai rendezésért síkra szálló Wilson elnök háttérbe szorulásával párosulva ugyancsak rossz előjelnek bizonyult az 1920. január 7-én Apponyi Albert gróf vezetésével Párizsba érkezett magyar tárgyalóküldöttség számára.

A magyar delegáció, amelynek többek között Gróf Bethlen István, valamint a nemzetközileg elismert földrajztudós, Teleki Pál gróf is a tagja volt, rendkívül jól felkészülten érkezett meg a francia fővárosba.

A magyar külügyminisztérium még 1918 végén elismert hazai tudósokat bízott meg azzal, hogy a történettudomány és az etnográfia, valamint a történeti geográfiai eredményeit felhasználva egy olyan anyagot állítsanak össze a leendő békelegáció részére, amelynek segítségével a magyar tárgyalók tényszerűen érvelhetnek az ország területi integritásának fontossága mellett.

Teleki Pál és munkatársai készítették el a békekonferencia elé terjesztett híres carte rouge, azaz a vörös térképet, amely tudományos pontossággal mutatta be a Kárpát-medence, pontosabban a történelmi Magyarország etnikai viszonyait.

Önök visszautasíthatják a történelem szavait

A küldöttség vezetőjét, a pártok feletti vitathatatlan tekintéllyel rendelkező Apponyi grófit, valamint a delegáció tagjait azonban alighogy megérkeztek Párizsba, a "vendéglátóik" azonnal házi őrizetbe helyezték.

A magyarok nem vehettek részt az ország sorsát megvitató plénumokon, nem vonták be őket a szerződéstervezet előkészítésébe sem, csupán akkor engedték meg nagy kegyesen Apponyi Albert grófnak és a magyar delegáció tagjainak a felszólalás lehetőségét, miután a történelmi Magyarországot kivégző diktátum már elkészült.

Miután a magyar békeküldöttség megismerhette az úgynevezett békeszerződés, valójában egyoldalú diktátum, békaparancs feltételeit, a delegáció vezetője, Apponyi gróf franciául elmondott, drámai hatású felszólalásában a következőket nyilatkozta a francia miniszterelnök, Clemenceau, Lloyd George brit, illetve Nitti olasz kormányfők, valamint az Egyesült Államok nagykövetének jelenlétében megtartott plénumon:

"...Ha Magyarország abba a helyzetbe állíthatnák, hogy választania kellene ennek a békének elfogadása vagy visszautasítása között, úgy tulajdonképpen arra a kérdésre adna választ: helyes-e öngyilkosnak lenni, nehogy megöljék...." Apponyi Albert az 1920. január 16-án elmondott híres felszólalásában, amit joggal tekinthetünk Magyarország védőbeszédének, egyebek közt az alábbiakkal érvelt az ország területi egységének fenntartása mellett:

"...A történelmi Magyarország tehát Európában egyedülálló természetes földrajzi és gazdasági egységgel rendelkezik. Területén sehol sem húzhatók természetes határok és egyetlen részét sem lehet elszakítani anélkül, hogy a többiek ezt meg ne szenvedjék. Ez az oka annak, hogy a történelem tíz századon át megőrizte ezt az egységet. Önök visszautasíthatják a történelem szavait mint elvet egy jogi konstrukció megépítésénél, de a történelem tanulságát, amelyet az ezer éven át hangoztatott, figyelembe kell venniük. Nem a véletlen, hanem a természet szavai beszélnek itt. Magyarország az organikus egység minden feltételével rendelkezik, egyet kivéve, és ez a faji egység. De azok az államok, amelyeket a békeszerződés értelmében Magyarország romjain építenének fel, szintén nem rendelkeznenek a faji egységgel. Az anyanyelv egysége hiányzott egyedül Magyarországon az egység feltételei közül, és hozzáteszem, hogy az alakítandó új államok az egység egyetlen alapjával sem fognak bírni." Hiábavaló volt azonban minden érvelés, gazdasági és etnográfiai adat, valamint a hosszú távú következmények veszélyeire való figyelmeztetés, a győztes nagyhatalmak végleg elkötelezték magukat a Monarchia romjain kiépülő utódállamok mohó és nemegyszer szemérmetlen követeléseivel.

A határokat így végül a magyarság érdekeinek figyelembe vétele nélkül húzták meg.

A magyar küldöttségnek esélye sem volt érveket felhozni a csehszlovák, román és délszláv területi követelések és a meghamisított etnikai adatok ellen - az antantnak csupán olyan megbízottakra volt szüksége, akik szó nélkül aláírják az orruk alá tolt szerződést.

Nem véletlen, hogy Foch marsall, amikor megismerte a németekkel Magyarországhoz hasonló keménységgel elbánó versailles-i békeszerződés feltételeit, így kiáltott fel: "Uraim, ez nem békeszerződés, csupán húszéves fegyverszünet!"

Nem tudták, hogy mit cselekszenek

Végül 1920. június 4-én, a versailles-i Nagy-Trianon palotában, a Simonyi-Semadam kormány két kevésbé jelentős tagjára, Bernárd Ágoston munkaügyi miniszterre és Draschel Lázár Alfréd államtitkára hárult az a cseppet sem szívderítő feladat, hogy a budapesti kabinet nevében aláírja a szégyenteljes diktátumot.

A trianoni, úgynevezett békeszerződés katasztrofális következményekkel járt az ország számára.

Trianon egészen pontosan 320 ezer négyzetkilométernyi területet csatolt el a történelmi Magyarországtól, és az ország húszmilliós középhatalomból hétmillió lakosú kisállammá vált, amelyet majdnem kizárólag nálánál nagyobb országok vettek körül.

Románia megszerezte a Partiumot (akkori szóhasználattal Kelet-Magyarországot) és Erdélyt, a délszláv állam a Délvidéket és Horvátországot, Csehszlovákia pedig a Felvidéket és Kárpátalját.

A magyar hadsereg maximum 35 000 katonát számlálhatott, a légierőt és a nehézfegyverzetet teljesen fel kellett számolni. Az ország elvesztette legtöbb nyersanyag forrását és közlekedési infrastruktúrájának mintegy kétharmadát.

Ahogy Apponyi Albert is megjegyezte híres beszédében, a soknemzetiségű Magyarország (és a Monarchia) helyén nemzetállamok helyett ugyancsak soknemzetiségű államok jöttek létre, és - hála a meghamisított adatoknak valamint kérdőíveknek - számos magyarlakta területet csatoltak idegen országokhoz: az elszakított területeken élő 10,6 millió ember közül összesen 3,2 millió volt magyar nemzetiségű.

A békecsinálók elvakultságának súlyos ára lett: Foch marsall jóslata beteljesedett, és a párizsi békerendszer húsz évvel később az emberi történelem legsúlyosabb vérzivatarába taszította a világot.

The Treaty of Trianon: A Hungarian Tragedy June 4, 1920

A thousand years of nation building successfully delineated groups based on culture, religion, geography, and other attributes to create the countries with which we are so familiar. While some Western European nations would continue power struggles and princely battles and civil wars, Hungary, founded in 896, was a peaceful multi-ethnic state for over 1100 years and her borders were virtually unchanged.... Until 1920.

"The greatest catastrophe to have befallen Hungary since the battle of Mohacs in 1526," the Treaty of Trianon in 1920, was extremely harsh on Hungary and unjustifiably one-sided. The resulting "treaty" lost Hungary an unprecedented 2/3 of her territory, and 1/2 of her total population or 1/3 of her ethnic Hungarian population. Add to this the loss of all her seaports, up to 90% of her vast natural resources, industry, railways, and other infrastructure. Millions

Break-up of the Kingdom of Hungary

borders arbitrarily redrawn around them, virtually without plebiscites, ignoring President Wilson's lofty goal of national selfdetermination.

"Just get over it"

Many in Europe, especially those that caused this mess, prefer the status quo and are very uncomfortable

with the treaty's implications today and refuse to tackle some very real current issues. They are quick to dismiss Trianon and recommend to those that call attention to its lingering affects to "get over it." In Communist Hungary, Trianon and the issue of mistreatment of

Hungarians across the borders in the perfect "Socialist brotherhood of nations" was taboo. Decades of ignoring these issues has created a pressure cooker and feeds radicalism. They must be dealt with. Since 1989 and the fall of Communism, more attention has been paid to the Hungarian diaspora. Sadly, the effects of this dictate are felt strongly today throughout the region. Two of the three newly created countries carved out of Hungarian territory no longer exist. "Slovakia" (Upper Hungary) split with the Czech Republic while "Yugoslavia" suffered from tragic civil war and the ravages of ethnic cleansing. The violence should never have happened. Hungarian populations continue to decline significantly after forced removals such as the Benes Decrees and other programs. Continued pressure and discriminative policies such as the 2009 Slovak Language Law, the Slovak Citizenship Act, which are being used to stop the use of Hungarian language and to strip Hungarians of their citizenship and status in Slovakia are today's reality. Violence and vandalism in Transcarpathia (Ukraine), and gerrymandering and other discriminatory practices in Romania and Serbia directed at ethnic Hungarian communities teach us that Trianon's effects are still felt strongly today. The American Hungarian Federation has been a long advocate of human and minority rights for all peoples of the Carpathian Basin. We call on all those who share a love for democracy and human rights to help these communities not just survive, but determine their own destinies and flourish in a Europe free from fear and discrimination.

The United States never ratified this treaty. At the time President Wilson said: "The proposal to dismember Hungary is absurd" and later Sir Winston Churchill said: "Ancient poets and theologians could not imagine such suffering, which Trianon brought to the innocent." Others warned that a weakened, dismembered Hungary would lead to a weak, fragmented Central Europe unable to resist Soviet expansionism. We are sad to report that they were all right.

HAZÁMRÓL **VALLOMÁS TRIANON ELLEN ÚJRA ÉS ÚJRA**

AZ ORSZÁG lehet barna, piros, fekete, zöld, bármilyen, amilyenné a nagyhatalmi és a hazai "vezérek", s követőik, vagy kiszolgálóik színezik. DE TÖRTÉNELMI ALAPIGAZSÁG: A MAGYAR HAZA MINDIG PIROS-FEHÉR-ZÖLD.

MERT A HAZA MINDIG TÖBB, MINT AZ ORSZÁG.

Az ország lehet mostohaanya. Erről tudnának "határon túli" rokonaink hosszan vallani, siratókat és magyar jeremiádokat, panaszdalokat énekelni-regélni, szinte valamennyi család hordoz a szívében ilyet a történelmi évezredes határokon belül. A haza viszont mindig Édesanya.

ÉDES HAZÁNK VAN, NEM ÉDES ORSZÁGUNK.

A haza mindig testvér, soha nem mostohatestvér, mint olykor az ország. A hazát mindig lehet szeretni, az országot nem mindig. Bölcs magyar népünk ebben is találóan fogalmazott: honszerelem, honszeretet, hazaszeretet. Országszerelemről, országszeretetről alig.

A HAZA MINDIG BEFOGAD, VISSZAFOGAD, MARASZTAL, MINT JÓ SZAVÁVAL ANYÁNK.

István királyunk Intelmei óta. Az ország kitilthat, "hontalanná" tehet, a haza soha.

SOHA NEM AZ ORSZÁG MENT A BUJDOSÓKKAL ÉS A SZÁMŰZÖTTEKKEL, HANEM MINDIG A HAZA.

Rodostóba Rákócziékkal, Torinóba Kossuthal, s anyyi-annyi 45-sel, meg korábbival, Wass Albertünkkel, Máraival, meg az 56-osokkal.

A HAZA ÉS A HONSZERETET

ment Nagy Imréekkel szomszédos, idegen földekre vitetésük közben, meg fehér parlamentérszázslóval Maléter Pállal a szovjet tárgyalósátorhoz és halálíg elkísérte őket.

DE NEM AZ ORSZÁG MENT A MESSZE FÖLDRE ÜLDÖZÖTTEKKEL ÉS JOBB SORSRA VÁGYÓKKAL,

sok százezernyi emigránszal, hanem a haza: a szülöház, az otthon emléke, a szavak és énekek, folyók és hegyek, erdők és aranykalászos mezők színe, illata, látványa, meg a búbos kemencék és kandallók melege, a szerelmek csak magyarul édes vallomásai, az imák anyanyelvi csodaélményei, énekeink és vicceink, humorunk és bölcsességünk...

MERT A HAZA MINDIG TÖBB, MINT AZ ORSZÁG.

Vagy amikor a látható egyház lehetett bármilyen, Habsburgosan uralkodó és kegyetlenül protestánsüldözö, gyászévtizedeket és gályarabságot ránk rontó, más korban török világot kivédő, Európát megvédő, vagy békepapos, rafináltan idegen hatalombarát, pénzért lélekkufár, üldözött vagy éppen üldözö, ideológiai és néplélek befolyásoló tényező félreértett, tudatosan félremagyarázott küldetéssel, hamis önértelmezésének felsöházi, vagy parlamenti kisiklásaiban. Lelkésztársakat halálra ítélőn. Nem az országnagyokkal parolázó egyház volt az, hanem a láthatatlan,

A LELKI EGYHÁZ, "FEHÉR HAJÚ, DRÁGA LELKI ÉDESANYÁNK",

aki mindig Bárány-tiszta, áldozatvállaló volt és maradt hû és egyeneslelkû papjaival. Lent élt és szolgált AZ EGYHÁZ a porban, nagy, konok kitartással évszázados rendeltetése mellett, tûzön-vízen át palástos hûséggel Erdélyben és Felvidéken, Kárpátalján és Délvidéken, és történelmi szelek által szerteszt sodort magyar honfitársaink között New Yorktól Sidney-ig, Tallinntól Buenos Airesig.

MERT A HAZA MINDIG TÖBB, MINT AZ ORSZÁG.

S a magyar haza a közelben és a távolban is ugyanaz volt és maradt: sorstépö mélységekben és szédítö siker-magasságokban, s megtanította hazafiait és leányait: lent a porban is lehet - a költövel ellentétben - énekelni, söt szembeénekelni zord sorsviharokkal és magyarság-, meg egyház pusztító hatalmasságokkal a zsoltárokat, lelki énekeket. És az elmúlással szemben is. És szívderítön dúdolni a Gyözedelmes Krisztus énekeit, mint Csiha Kálmán tette a Duna-deltában, alig-lábbal, sebzetten fizikailag, de lelkiileg nem, s énekelni: "Az Áldott Orvos közeleg, a drága főpap Jézus". S a lelki Édesanya és a haza annyira ott volt, hogy a román katonai ruhában a fegyör is magyarul dúdolta vele ezt a gyógyító éneket. Vagy amint Tökés László tette templomos védőfalai mögött Temesváron. Mert a KRISZTUS EGYHÁZA - AZ IGAZI EGYHÁZ, református, evangélikus, katolikus vagy szombatos, s bármely más felekezeti árnyalatban - mindig szembe merte énekelni zsoltárainkat, hallelujáinkat a hitvány hatalmakkal és politikai kerti törpékkel, szemétdombon kakaskodó szürke, kivagyiskodó árnyékfigurákkal.

MERT A HAZA MINDIG TÖBB, MINT AZ ORSZÁG.

Az igazi EGYHÁZ ÉS HAZA kicsinyeit, gyermekeit, híveit, honpolgárait pelikánként saját testével is kész volt táplálni, ha arra szükség volt/van. Miként anyaországi és "határon túli", a történelmi haza területén kitartó, helytálló egyházaink címerein és zászlóin látjuk.

És igaz ez is: lehet az országunk gazdaságilag sikeres, sok idegen befektető számító "jóvoltából", de a haza képzett, iskolázott robotosai, kiművelt gyermekei, a honpolgárok az ország jó sorsának a megalkotói. A GDP növekedés is lelki és jellembeli ügy - ma már tudjuk. És jó hírünknek nem a reklámpar a letéteményese, hanem a becsületes munka. És anyyi idegen, titkos befolyás közben, ami ebben az országban naponta tarolta a lelkeket, csak a haza volt az, ami még odahajolt fiai-lányai tépelt lelkéhez, s itt tartotta/tartja őket. A "magyar Krisztus" és menynei Atyja a Lélek pünkösdi nyelvén az, Aki édes anyanyelvünkön súgja szívükre a nagy Igét: Én veletek vagyok a világ végezetéig! Ne féljete, én legyöztem a világot! - Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy...

MERT A HAZA MINDIG TÖBB, MINT AZ ORSZÁG.

Boldog csak az lehet e Pannón, Kárpátok-ölelte, könny és véráztatta, reményeket, de nem illúziókat tápláló földön, aki megtanulja az alapvető leckét: nem a pénz, nem a hatalom boldogította soha e tájon eleinket, ma sem, hanem az, ha életünkön és történelmünkön keresztül megtartjuk az életben tartó különbségtételt haza és ország között. Hogy menekülni csak egy irányba szabadjon: az ORSZÁGBÓL A HAZÁBA. Akkor megtanuljuk őseinkhez méltóan MINDENK FŐLÖTT SZERETNI, VISZONTSZERETNI A HAZÁT, miként erről így énekelt a nemzedéknyi élményt nyújtó Simándy József Bánk bán szerepében:

Sajgó sebét felejtí Bánk, Zokog, de szolgálja népe szent javát...

A haza mindig a miénk, ahogyan Édesanyánk is halálig szeretettel bevésített név marad a szívünkben és személyi azonosságunk jeleként minden okmányunkban.

A HAZA A MINÉNK, ÖVÉI MI.

Idegenben és itthon is mindig a MAGYAR HAZÁÉ vagyunk - aki magyar, annak ezt nem kell magyarázni, annak a szíve üzeni ezt. Úgy, amint azt a családról két évszázada írta az érzékeny szívű prédikátor: "Ahol szeretünk, ahol szeretnek, az az otthonunk, családjunk. Az a hely, amit elhagyhatunk a lábunkkal, de a szívünkkel soha!".

Az országot el lehet hagyni, el tudják orozni, igazságtalan döntésekkel szét lehet szaggatni, elveszíthetjük részeit, kiléphetünk belőle, elégünk lehet az országból. De a hazából soha! A HAZÁBÓL nem léphetünk ki sem életünkben, sem halálunkban, hisz ha Isten könyörül rajtunk, anyaföldben porladhatunk el.

A HAZÁBÓL pedig soha nem lehet elégünk.

A HAZÁBÓL SOHA NEM LÉPHETÜNK KI, EHHEZ A LELKÜNKBŐL KELLENE KILÉPNÜNK, S EZ LENNE A HALÁL MAGA. A NEMZETHALÁL. SZEMÉLYES SORSUNK IS CSAK HONTALAN BOLYONGÁS LENNE ÍGY. EZÉRT HÁT A HAZA MINDENK FELETT ÉS MINDENKÉN TÚL, MEG INNEN, S MINDENK - LELKEK ÉS ESEMÉNYEK - MÉLYÉN HONOL. EZ A MÉLY-HAZA. EGYSZERRE A MAGASBAN ÉS MÉLYSÉGES LÉLEKMÉLYSÉGEKBEN. MINDEN MAGYAR SZÍVE MÉLYÉN. ÚGY VAN BENNÜNK, MINT LELKÜNK TESTI FORMÁNK MÉLYÉN. JÓ LENNE EZT A "SZENT LECKÉT" MINDEN MA ÉLŐ MAGYARNAK MEGTANULNIA - MÉG IDŐBEN!

MI A MAGYAR HAZÁÉI VAGYUNK - A HAZA PEDIG A MIÉNK!

HA ezt megtanuljuk, boldogabb lehet NEMZETÜNK, amelyben egyszer végre összeölelkezik, egymásra talál HAZA és ORSZÁG...

Isten irgalmazzon nekünk, hogy ez így lehessen.

S akkor a pokol kapui sem vehetnek erőt rajtunk. Ámen.

DR. BÉKEFY LAJOS

MÁJUS HAVI GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEK

Május 5: Az istentisztelet keretében a "Gyereksarok" vasárnapi iskola gyermekei anyáknapi műsort mutattak be a gyülekezet számára. Köszönjük szépen Egyedi Attilának és Fischer Juditnak, hogy a gyerekek számára az ünnepi műsort elkészítették és betanították. Az istentisztelet utáni ebédet a gyülekezethez tartozó fiatal férfiak készítették és szolgálták fel.

Május 12: A Hungarian Heritage Fesztivál napja. Az előkészületekben, a ki- és bepakolásnál, a fesztivál napján a konyhán, a grill körül, a pénztárban és az ételkiadásban a következő önkéntesek dolgoztak: Fövenyessy Katalin, Dobos Eta, Megyesi Gizella, Fábry-Asztalos Tünde, Inacsi Betty, Kozák Ágnes, Szatmári Petra,

Herman Zsuzsi, Magyar-Köpe Blanka, Orly Elvira, Herczeg Barbara, Rónyai Ildikó, Mészáros Kinga, Schaner Zsuzsa, Tompa Julia, Nelson Zsuzsa, Gál István, Gálné Boros Mónika, Herman Róbert, Tari Attila, Licko Zsuzsa, Sárkány Zsanett, Boros Helga, Magyar-Köpe Norbert, Magyar-Köpe Gábor, Vesztergombi Ákos, Kökény Gábor, Eliás László, Göde Zoltán, Halász Csaba, Korpos Attila, Herczeg Tamás. A San Francisco és Környéke Magyar Református Egyház vezetőségének nevében szívből köszönjük azt a sok-sok segítséget, amivel önkénteseink lehetővé tették, hogy gyülekezetünk részt tudott venni a San Francisco öböl-környék legnagyobb magyar rendezvényén, a Belmont-i Magyar Örökség Fesztiválon.

Asszonytestvéreink nagyon szépen köszönjük a sok-sok süteményt és tortát is!

Istennek hála minden jól sikerült, a fesztiválon való részvétel sikeres volt. Több visszajelzést kaptunk, hogy ételeink, süteményeink finomak és ízletesek voltak, az emberek meg voltak elégedve termékeinkkel.

Isten áldását kérjük önkénteseink életére és munkásságára, és még egyszer szívből köszönjük a sok önzetlen támogatást!

Május 13: Az istentisztelet utáni ebédet, férje Nt. Katona Jenő lelkipásztor emlékére, adományozta és készítette Katona Ibolya, segített Katona Zsuzsa. **Május 20:** Az istentisztelet utáni ebédet, édesanyja Kozák Piroska születésnapja alkalmából, adományozta és készítette Kozák-Gábris Ágnes.

Május 27: Az istentisztelet utáni ebédet a Nőegylet adományozta.

MÁJUS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA

Hajnal Blanka, Hegedus Laszlo & Gabriella, Korosy Ted & Jackie, Dittert Laszlo & Edith, Ronyai-Harris Ildiko, Vogt Eniko, Schmid Fred & Judith, Fovenyessy Karl & Katalin, Halasz Csaba & Szatmari Petra, Pernyeszi Jolanda, Szabo Maria, Jenei Zsolt & Amy, Meszaros Gabor & Kinga.

MÁJUS HAVI RENDKIVÜLI ADOMÁNYOK

Zari Gandjei, Fejér Árpád emlékére.....	\$100.00
Gabriel Etelka, édesanyja emlékére.....	\$100.00 Varga
Ilona, Balogh László emlékére.....	\$100.00
Bihari-Varga Emese, Balogh László emlékére.....	\$20.00
Struck Karen Elizabeth, Fejér Árpád emlékére.....	\$500.00 Katona
Julia Violette, Katona Jenő emlékére.....	\$100.00
Bordas Zoltan & Piroska, édesanyjuk emlékére.....	\$100.00
Korosy Jackie & Ted, a Hungarian Heritage fesztiválra.....	\$100.00
Hajnal Blanka, a Hungarian Heritage fesztiválra.....	\$100.00 Voros
Ilona, Nőegylet számára.....	\$40.00
Fovenyessy Katalin, Hungarian Heritage fesztiválra	\$100.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen adakozó testvéreinkkel!

MEGHÍVÓ

APÁKNAPI PIKNIKRE

2018. június 17-én,
vasárnap 11:30-17:00 között

A pikniket

Menlo Park-ban, a Flood Park "Oak"

területén (a bejáratától rögtön jobbra) tartjuk. A belépés ingyenes.

A park autónként 6.00 \$ parkolási díjat számlál;
mozgáskorlátozottak számára a parkolás ingyenes.

ÍZLETES MAGYAROS ÉTELEK KEDVEZŐ ÁRAKKAL!

Bográcsgulyás, frissen sült kolbász, flekken, töltött káposzta, finom torták, sütemények, linzerek, krémes, rétes, lángos, valamint üdítők, sör, bor, kávé stb. kaphatók.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁR A RENDEZŐSÉG!

The Hungarian Reformed Church Women's Guild
Invites you, your family and friends to our

ANNUAL FATHER'S DAY PICNIC.

Please join us on **Sunday, June 17th at Flood Park**
on Bay Road in Menlo Park, from 11:30 to 5:00 PM at the Oak area
(first picnic area at the right after the entrance). There is no entry
fee, just a \$6.00 parking fee per vehicle (vehicles with a DMV
Handicapped sticker are exempt from the parking fee).

HUNGARIAN FAVORITES WILL BE SERVED:

Goulash, Hungarian Sausage, Pork Steak, Stuffed Cabbage, Lángos, Homemade Hungarian Pastries, along with coffee and beverages.

For information please call:

Zoltán Göde, Chief Elder (415) 350-4732 or
Gábor Magyar-Köpe, Pastor (650) 365-1535

Annual Father's Day Picnic
Sunday, June 17.

Free Magyar Reformed CHURCH

More info
 ●●●●●●●●
 Zoltán Göde
 Chief Elder
 (415) 350-4732

www.reformatustemplom.com

\$6
 Parking Fee

●●●●●●●●
 Gábor Magyar-Köpe
 Pastor
 (650) 365-1535

At Flood Park on Bay Road
 in Menlo Park - Oak Area
 from 11:30 AM to 5:00 PM

●●●●●●●●

Goulash **Sausage** **Pork Steak**

Stuffed Cabbage **Homemade Hungarian Pastries** **Langos**

Coffe & Beverages

KÉRELEM

A San Francisco és Környéke Magyar Református Egyház Nőegylete szeretettel kéri nőtestvéreinket, hogy aki teheti, háziilag készített süteményeket adományozzon a 2018. június 17-i apáknapi piknikre, ezzel is segítve a piknik anyagi sikerét.

Előre is nagyon szépen köszönünk minden süteményt!

Légy ott Mátyás király udvarában!

Családbarát előadás és kézműves foglalkozás

2018. JÚNIUS 9, SZOMBAT DU. 3:00 - 4:00 ÓRA KÖZÖTT

Sok szeretettel várjuk a gyerekeket és szüleiket, hogy együtt repüljünk vissza a dicső reneszánsz korszakba, felelevenítve Mátyás király életének legfontosabb állomásait!

Hagyományörző kézműves foglalkozás gyerekeknek

ANTAL TÍMEÁVAL

Előadás Mátyás királyról

DÁNIELFY ZSOLT színművésszel

**BELÉPŐ: \$10 18 év
alatt INGYENES**

Az előadás után

!!!! HAWAIIAN KIDS PARTY !!!!

Ha elmúltál 4 éves de nem vagy még 12, akkor szeretettel várunk a Redwood City-i Református Templomba egy Hawaiian Kids Partyra!

**Gyere és bulizz velünk 2018. június 9-én, szombat du.
4:00 - 7:00 óra között, hogy együtt búcsúztassuk a
tanévet egy szuper party keretében.**

Belépés ingyenes, de házi süteményeket, gyümölcsöket, egészséges party snackeket elfogadunk.

RSVP: redwood.templom@gmail.com

Cím: 102 Laurel Street, Redwood City, CA 94063

***Légy ott Mátyás király udvarában!
Családbarát előadás és kézműves foglalkozás***

**San Francisco és Környéke Magyar Református Egyház
2018. JÚNIUS 9., SZOMBAT DÉLUTÁN 3 ÓRA**

Sok szeretettel várjuk a gyerekeket és szüleiket is, hogy együtt repüljünk vissza a dicső reneszánsz korszakba, felelevenítve Mátyás király életének legfontosabb állomásait!

**Hagyományörző kézműves foglalkozás gyerekeknek
ANTAL TÍMEÁVAL**

**Előadás Mátyás királyról
DÁNIELFY ZSOLT színművésszel**

**BELÉPŐ: \$10
18 év alatt INGYENES**

**Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával**

**102 Laurel Street, Redwood City, CA 94063 • Tel: 650-365-1535
templom@reformatustemplom.com • www.reformatustemplom.com**

ALOHA

HAWAIIAN KIDS PARTY

Ha elmúltál 4, de nem vagy még 12, akkor szeretettel várunk a Redwood City református templomba egy Hawaiian Kids Partyra!

Gyere és bulizz velünk **2018. június 9.-én**, szombaton délután 4 és 7 óra között, hogy együtt búcsúztassuk a tanévet egy szuper buli keretében.

Belépés ingyenes, de házi süteményeket, gyümölcsöket, egészséges party snackeket elfogadunk.

RSVP: redwood.templom@gmail.com

Free Magyar Reformed Church
102 Laurel Street, Redwood City (CA)

Church Activities Calendar

June - July - August

June 17 Sunday 11:00 AM-5:00 PM *Father's Day Picnic - Flood Park*

July 01 Sunday 11:00 AM *Fourth of July*

August 19 Sunday 10:00 AM *Hungarian National Day - Golden Gate*
Park August 26 Sunday 11:00 AM *New Bread Celebration & Holy*
Communion